

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci:

Polák, Ján: Pojetí krásy ve Ficinově komentáři *De amore* a její vliv na renesanční estetiku.

Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra estetiky, 2014, 49 s.

Ján Polák si pro bakalářskou práci vybral téma z oblasti renesanční estetiky. Hned úvodem je třeba konstatovat to, co měl autor možná sám mnohem více zdůraznit: zvolená tematika nebyla dosud v domácí, ale ani zahraniční literatuře příliš rozpracována. Z hlediska samotné Ficinovy filosofie a estetiky je zkoumání ztíženo již tím, že prakticky neexistují české (případně slovenské) překlady Ficinových textů, přičemž překlady do angličtiny a francouzštiny mnohdy trpí problematickou terminologií, na což také Polák v bakalářské práci správně upozorňuje. Také zpracování renesanční estetiky v monografických publikacích k dějinám estetiky během posledního půlstoletí ukazuje, že Ficinův přínos byl nejčastěji zcela přehlížen, upozadován, případně problematicky interpretován. V podstatě až Ecův dodatečně připsaný příspěvek k renesanční estetice v monografii „Umění a krása ve středověké estetice“ i přes svou stručnost zdůraznil klíčové postavení Ficinovy koncepce v rámci renesanční estetiky. Polákova bakalářská práce vychází z interpretace Ficinova komentáře *De amore* k Platónovu *Symposionu*. Také tento zásadní Ficinův text již několik let čeká na dlouhodobě avizované vydání českého komentovaného překladu. Polák vycházel z Ficinova jazykového originálu, který „konzultoval“ s francouzským novodobým překladem a Marcelovým komentářem. Přestože je v *De amore* hlavní estetická problematika koncentrována zejména do pátého proslovu, Polák pro svou interpretaci Ficinova textu volí metodu, která mu umožňuje začlenit Ficinovo originální pojetí spojení krásy a lásky z hlediska celkového kontextu témat, která komentář k Platónovu *Symposionu* v jednotlivých proslovech obsahuje. Oceňuji, že v průběhu interpretace *De amore* důsledně rekonstruuje Ficinovu koncepci krásy tak, jak je podána v celkovém kontextu tohoto díla a upozorňuje na to, že Ficino v budoucích následných textech do této koncepce ještě více či méně zasahoval. Toto přísné vydělení z hlediska cíle bakalářské práce je důležité, protože Poláka dále zajímá vliv samotného spisu *De amore*.

Druhým cílem práce bylo ukázat, nakolik Ficinova nová koncepce estetiky (obsažená právě v *De amore*) ovlivnila italskou kulturu a umění zejména na přelomu 15. a 16. století. Polák se zaměřil především na sledování tohoto vlivu v dobových literárních dílech autorů Hieronyma

Benivieniho, Pietra Bemba, Lorenza de' Medici a Angela Beolca Ruzzanta. Polákovi se pomocí analýzy těchto literárních děl podařilo přesvědčivým způsobem demonstrovat, že vliv Ficinova spisu byl zcela mimořádný, přestože postupně nad myšlenkovým obsahem začala převažovat literární forma. Sledování příčin tohoto obratu by však již přesahovalo stanovený cíl práce. Můžeme zde jenom podotknout, že to bylo zejména nové objevování Petrarkova básnického díla, kdy právě tento dobový „petrarkismus“ na počátku 16. století např. již u P. Bemba vyvolal zájem o formální aspekty používání jazyka (kontrárnost zvukových prostředků atp.).

Jediná zásadní výtká směřuje ke značnému výskytu gramatických chyb, které v práci zůstaly, přestože jsme autorem na začátku ujišťování, že práce prošla jazykovou korekturou.

Bakalářskou práci Jána Poláka doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

V Praze dne 29. 5. 2014

Doc. PhDr. Roman Dykast, CSc.